

**Kann ikki
sammetast**

Tað ber illa til at gera nakrar sammetingar millum hesi londini og tey londini, ið vit kenna meira til. Veðurlagið er óðrvisi, djórini nøkur onnur, og menniskjuni hava aðrar vanar. Og, sum Tróndur sigur, tann, ið væntar, at alt er sum heima, skal lata vera við at fara. Tað ræður um at fara út við opnum eygum.

Í Vanuatu ferðaðist Tróndur eitt sindur runt í landinum, men var annars mest í býnum.

— Har sæst týðiliga, at Frakland hevur verið har. Frakland hevur ikki eitt hjáland í langa tíð, uttan at tað sæst á húsum, bilum og mentan. Tá er tað nógv meira fremmant at ferðast í Asia.

Tjóðskaparfólk

— Tað hjálpti mær at bliva væl móttikin av t.d. politikarum har yviri, at eg kom úr einum litlum landi sum Føroyum. Men eg má siga, at melanesarar eru nógv meira tjóðskaparliga meðvitandi enn føroyingar. Meira á hugaðir fyri at skifta orð um slíkar spurningar. Tey hava stórra áhuga fyri at fáa eitt kjarnorkufritt Kyrrahav, enn hvat fólk vanligja hava í Føroyum um tað sama her. Tey tósðu eisini nógv um, hvussu grannatjóðir teirra kunnu fáa frælsi.

— Stýrisskipanin í Vanutu líkast nógv teimum norðurlendsku. Tey hava forseta og ting, sum verður valt fjórða hvørt ár. Tingið velur stjórn, sum hevur ábyrgd fyri tinginum. Einasti munur er, at tey flestu embætisfólkini eru útlendsk, av tí at landið enn ikki hevur syrgt fyri at upplæra sini egnu, men tað gongur rætta vegin. Annars fekk landið ikki sjálfstýri fyrr enn í 1980, so tað hevur ikki rættliga fingið høvi til at royna seg.

— Tað skilst at tú ert ógvuliga hugtikin.

— Tað slepst ikki undan. Eg haldi, at ein av orsökum til, at fólk kring heimin eru so óvirkir, er at tey, sum hava trupulleikarnar, hava ongar møguleikar fyri at upplýsa um viðurskiptini ella gera nakað við teir. Og tey, sum hava møguleikarnar, hava sjáldan upplivað trupulleikarnar sjálf. Mær fellur tað tí natúrligt at upplýsa um tað, ið eg havi sæð. Nú eri eg eisini í tí hepnu stöðu, at eg bæði lesi um slík evni og arbeiði við at gera sendingar í útvarpinum. Sjálvsagt verða tað ikki minar meiningar, ið flyta fjøllini, men eg haldi, at øll upplýsing er gagnlig, sigur Tróndur Djurhuus.

Ummæli av »Lokkaloga«

Marianna Debes Dahl hevur nú skrivað eina skaldsøgu fyri vaksir. Hetta er ein rættiliga ivasom bók.

Mær dámar væl, at hon hevur lagt seg eftir at lýsa órættin í samfelagnum, at hon er imóti hjálandastøðuni, hervaldinum, vápnadubbingini, avskrivningarreglunum, náttúruoyðingini, ibúðarneyðini og øðrum ólukkum. Men tó: sum heild dámar mær bókina illa, og fari eg at grunda tað við hesum atfinningum:

Fyri tað fyrsta eru alt ov nógvir sokallaðar óektaðar situatiónir, sum ein og hvør rithøvundur má ansa eftir, tí hetta stingur beinanvegin í eyguni á tí gløgga lesaranum. Eitt nú henda, har Marianna lýsir avvápnadartingarnar: "... Teir reyðu rætta stútt hondina fram, bjóða sær til bæði eitt og annað. Kapitalistarnir sita við hegum blonkum hattum og snekja og rista við høvduinum". Sjálvandi sita eingir kapitalistar har við avvaldaðum sylindrahattum, sum vit hava sæð á gomlum fólkalivsmýnd-

um. Tann vitandi lesarin veit, at har sita hampaklaeddir einsilátnir diplomatar og serfrøðingar úr báðum stórveldum. Serliga tey seinastu árinu hava teir reyðu verið firtir og ikki viljað hitt amerikumen, og tað av røttum ella órøttum, — tað kemur ikki hesum við.

Rithøvundurin hevur lyndi til at vera ov romantiskur, tá talan er um tey sosialistisku londini, sum hon í bókini tvær reisir kallar »kommunistisku londini«. Hon átti at vita so frægt, at hesi lond hvørki eru ella vilja kalla seg kommunistisk enn á sinni. Heldur ikki Árni Dahl, sum kallar seg kommunist, hevur havt so mikið skil á marxistisku teoriini, at hann hevur rættað upp á konuna undir rættlestrinum.

Haraftrurimóti kann hansara ávirkan hava gjørt seg galdandi í teimum nógvu, ofta óhepnu orðasmíðunum, sum t.d.: »benarvognur« (taxabilur!) og »turkarar« (viskarar á bili!). Tað fyrra minnir um líkvognin ella okkurt spildurnytt missi-ónsfar, meðan tað seinna

minnir um hárturkarar ella annað, tí valla hevur nakar bilsmiður ætlað at ein viskari eisini skal klára at turka ein rút upp í oysregni.

Skaldsøgan endar við, at ein kommunistur verður heiðraður við »Internationala« í kirkjuni. Hetta er bæði ein skemdi móti kirkjuni eins og imóti »Internationala«. Fyri ein sannan kommunist (og so-statt ateist) mátti hetta verið ein piniligur endi: at lúta undir presti og krossi og gudsdýrkandi sálmasongi.

Viðhvørt ivast tú um skaldskapsvirðið í hesi skrivningini, sum minnir so nógv um skrivning rithøvundans í »FRÍU FØROYUM«. Ofta er eingin munur á. Sama kann sigast um tað politiska orðaskiftið í »FRÆNIR EITUR ORMURIN« hjá Jens Paula: Tað er mangan sum óskaldslig politisk propaganda. Skaldskapur?

Persónslýsingarnar eru so hampilgar, men litil og eingin spenningur, og nærum eingin nýtsla av teknikki (t.d. til dramatisering). Ov nógv smá

kapittul, ið orkymla. Kenslulýsingarnar eru tíværri flest allar miseydnar, sum henda, ið skal eittast at vera romantisk og ástarkend: »Tá ið hann leggur báðar hendurnar um andlit hennara, er tað sum sandur kitlar undir húðini á kjálkum hennara«.

Tá ið tú lesur eina skaldsøgu, fært tú ofta eina kenslu av arbeidslagi rithøvundans, t.d. um hann ger sær ómak at finna tey best hóskaði ella »mest« føroysku orð-

ini. So statt hugsi eg mær eitt nú Jens Pauli Heinesen sitandi við skrivimaskinuna og skriva púra mekaniskt fram eftir fummum, eins og ein kona situr við stokkunum og bindur. Hetta verður rúgvismikið, men kensuleyst og illa fráfarandi. Tað sama kandi eg á mær, tá ið eg las »LOKKALOGA« hjá Marionnu Debes Dahl. Tíverri. Tíverri.

A. Joensen

Framhald av baksíðuni

Alt er tilrættislagt á tann hátt, at fólk koma innar í venjingarhøllina, fara gjøgnum 12 ymisk tól, sum venja vøddarnar, — frá tærnum o.s.fr. til at likamið er mykt.

Tað er C. C. Johansen, saman við Petur Nolsøe og Johan Dahl, ið hava tikið seg saman um at stovna Nautilus venjingarmiðstöðina. Echardt Persson, er dagligur leiðari á Nautilus og er Jóannes Jacobsen hjálparmaður. Teir báðir hava verið í Danmark á Nautilus venjingarstøð og lært, hvussu tólini skulu nýtast.

Uppgávan teirra er at geva fólk leiðbeining og annars at ganga til handa á venjingarstøðini.

Venjing og hvíld

Tað kann sigast, at Nautilus stöðin ikki bert er strævin venjing, men eisini eitt hvíldarstað, har tú kanst fáa sól, fara í sauna ella hyggja sjónvarp í

stovu, sum er hugnaliga innrættað.

Einki er gjørt av tilvild, og hevur tú brúk fyri at snøgga tær hárið aftaná venjing, so er bæði hárturkari og purlujarn til at taka.

Petur Nolsøe, sigur við Sosialin, at øll fólk kunnu nýta venjingartólini í Nautilus, — frá 15 ára aldri og uppfeittir. Tólini kunnu eisini nýtast til venjing, eitt nú hjá eldri fólki, sum hava eitthvørt brek. Í Danmark hevur Rikishospitalið samstarv við Nautilus, og nýtir venjingarstøð har sum lið í viðgerð av sjúklingum.

Tað frættist, at eftirspurningurin at gerast limur í Nautilus, hevur eisini verið stórur. Tá venjingarstøðin læt upp mánadagin, høvdu longu 200 limir teknað seg fyri árið. Tá 600 limir hava teknað seg, verður ikki rúm fyri fleiri, sigur Petur Nolsøe.

Annars kunnu eini 25 fólk venja í høllini í senn. Bert nýtir tú ein ella tveir

minuttir í hvørjum tóli, — tilsamans eini 25 minuttir.

Petur Nolsøe sigur eisini, at fólk kunnu vitja inn á gólv, fáa viðtal við starvsfólkið og sleppa at royna tólini, at vita um tað hevur áhuga. Henda fyrsta vitjanin er ókeypis.

Velur tú at royna t.d. eitt triggjar mánaða skeið, so ber til at gjalda 925 krónur kontant. Eisini ber til at gjalda yvir triggjar mánaðar. Tá kostar tað 350 krónur um mánaðin. Somuleiðis eru gjaldsskipanir fyri hálvt ár ella eitt ár.

Viðvíkjandi sölviðgerð, so ber til at keypa 10 viðgerðir fyri 200 krónur. Ein viðgerð kostar 25 krónur.

Í faldarum, sum Nautilus hevur at bjóða viðskiftafólki, stendur, at tað er best at venja annan hvønn dag. Viðvíkjandi teimum, sum keypa atgongumerki fyri ávísa tíð, loyvir hetta vitjan hvønn dag, sigur Petur Nolsøe at enda við Sosialin.

Dagny

**Vit hava
leikarar
— D-markar
søkjast!**

Tey stóru vesturtýsku fótbóltsfeløgini kunnu nú av álvara merkja ta figgjarligu kreppu, sum fyri langari tíð síðani hevur rakt onnur vestureuropeisk lond.

Teir týsku fótbóltsleiðararnir hava verið noyddir til at leita út á marknaðin fyri at finna sponsorar, sum vilja »punga út« við nógvum D-mark fyri at fáa tær vesturtýsku »stjornurnar« at verða verandi á vesturtýskum liðum.

M.a. er l. FC Köln í ferð við at finna onkran, sum vil sleppa av við 350.000 DM í 1985 fyri at felaigð kann varðveita landsliðsmálmannin Harald Schumacher, sum m.a. gjørdi seg kendan undir endumfarinum av heimsmeistarakappingini í 1982.

**Nei til
kvinnur**

Kvinnuligir judo-íðkarar koma ikki at luttaka í Olympisku leikum í Seoul í 1988!

Hesi tíðindi hevur altjóða judosambandið fingið frá forsetanum í IOC (International Olympic Comite), Juan Antonio Samaranch.

Og hetta hevur sjálvandi vakt vreiði. Ikki færri enn 30 lond í heimssambandinum hava sent eitt hvassorðað mótmæli til IOC um hesa avgerð.

Til heimsmeistarakappingina í judo í Wien í november 1984 luttóku kvinnur úr ikki færri enn 32 londum, so ikki er undur í hesar — og fleiri aðrar — mótmæla, at tær ikki fáa høvi at luttaka á næstu olympiadi.

Lýsið í

sosíalínum